

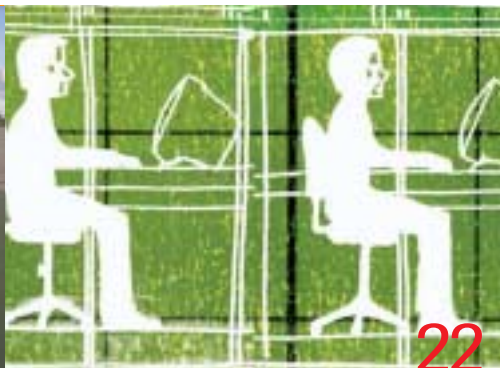
Bidden op het werk

Achter de schermen bij de JBZ

Camerateam dwingt GBO tot nadenken

Aközbek: 'ik snak naar water'

COLOFON

Vox Justitiae

56e jaargang, nummer 7/8, oktober 2004
Blad voor de medewerkers van het Bestuursdepartement van het Ministerie van Justitie in Den Haag. Verschijnt 10 keer per jaar.

Eindredactie

Judith Smits (070 370 7003 of j.smits@minjus.nl)

Beeldredactie

Sander Hiemstra (070 370 7606 of s.hiemstra@minjus.nl)

Aan dit nummer werkten mee: Marcel Burger, Miriam Kristalijn, Martin Lamboo, Lotte Schuurman, Marijke Verduyn

Uitgave

Directie Voorlichting, Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Ontwerp en basis-layout

Richard Sluijs

Cover

Martijn Beekman

Productiebegeleiding, opmaak en druk

Den Haag media groep

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen kunt u doorgeven aan John Hoorn (070 370 6811 of j.hoorn@minjus.nl)

Redactieraad

De redactieraad fungeert als klankbord voor de eindredacteur en waakt over de onafhankelijkheid van Vox Justitiae. Tien keer per jaar komen zij in een vergadering bijeen. In de raad: Esther de Brouwer, Ineke Dekker, Hans van Netburg, Anita van Hemert, Esther Jägers, Tizia Lemmer, Rutger Kroon en Monique Overwater.

Gehele of gedeeltelijke overname van artikelen is mogelijk na overleg met de redactie.

REPORTAGE: ACHTER DE SCHERMEN BIJ DE INFORMELE JBZ

- 4** Twee dagen lang vergaderden de EU-ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken in het Kurhaus. Projectbureau EU 2004 moest het - samen met het team van BZK - organiseren. Van de aankomsten op Valkenburg tot en met de naambordjes bij de persconferentie.

'DE OVERGANG NAAR P-DIREKT BLEEF LANG ABSTRACT'

- 22** Het bestuursdepartement wordt voorloper in de overgang naar P-Direkt, een ander systeem voor personeels- en salarisadministratie. Dat heeft voordelen, maar er is ook een grote schaduwzijde: 150 P&O-medewerkers raken per 1 januari 2006 hun huidige baan kwijt.

ACHTERGROND: BIDDENDE AMBTENAREN

- 26** Bidden en werken. De combinatie van beide begrippen wordt in deze tijd nog vrijwel uitsluitend aangetroffen op verweerde gevelstenen: Ora et labora. Toch lijkt het fenomeen bij Justitie bezig aan een - vooralsnog bescheiden - revival.

EN VERDER

- 2** Kort nieuws
9 De stelling: afschaffing PC-privé-project verschraving IKAP
10 Een fiets van de zaak
13 Profiel: Mehmet Aközbeğ
14 Het flexibele DGPJS
16 'Wie heeft mijn kaas gepikt?'
20 Justitie Internationaal: Jeroen Sennef in Jordanië
24 Hoe komt die TV op mijn PC?

‘WIJ DOEN AAN GEESTELIJKE FITNESS’

Bidden en werken. De combinatie van beide begrippen wordt in deze tijd nog vrijwel uitsluitend aangetroffen op verweerde gevelstenen: Ora et labora. Toch lijkt het fenomeen bij Justitie bezig aan een - vooralsnog bescheiden - revival. Een groepje ambtenaren komt wekelijks in de lunchpauze bijeen om samen te bidden. Raar? Helemaal niet, vindt initiatiefnemer Maarten Verhoef. ‘Zoals een ander in zijn pauze gaat hardlopen, gaan wij bidden. Wij doen aan geestelijke fitness.’

Tussen de ter overname aangeboden fietsen, drumstellen, caravans en Russische dwerghamsters prijkte eind juni een wat afwijkende oproep op het elektronische prikbord van Justweb. Gezocht: christenambtenaren die samen willen bidden in de lunchpauze. Drijvende kracht achter dit initiatief is Maarten Verhoef, sinds 1 maart van dit jaar werkzaam bij Kabinetszaken,

een onderdeel van het Bureau Secretaris-Generaal. Hij is afkomstig van het Ministerie van Economische Zaken, waar hij sinds een jaar of twee vergelijkbare gebedsbijeenkomsten organiseerde.

Knielend ‘Ik ben echt niet iemand die knielend ter aarde stort of zo’, relateert Verhoef, ‘maar bij EZ miste ik toch iets

essentieels: een link tussen het werk en mijn geloof. Geloof is voor mij niet iets wat ik alleen op zondag in de kerk doe - zondag vroom en maandag Dreesmann, zoals dat wel wordt genoemd. Ik wil leven volgens Gods plan. Daar hoort bij dat ik me ook op mijn werk laat leiden door mijn geloof. Ik wil met medechristenen van gedachten wisselen over dingen die spelen op het werk en me samen met hen tot God richten, om Hem te vragen ons te steunen en ons te helpen om de goede dingen te doen.'

Bemoedigend 'Uiteraard kun je dat ook individueel doen', reageert Verhoef desgevraagd. 'Maar wij komen als christenen bij elkaar en Jezus zegt in de bijbel: als er twee of meer in mijn naam bijeen komen, dan ben ik daar ook bij. Afgezien daarvan, vinden wij het prettig om van elkaar te weten wat ons zoal bezighoudt. De wetenschap dat je ook voor elkaar bidt, ervaar ik als heel bemoedigend.'

Lunch Op dit moment bestaat het 'actieve' Justitiebidgroepje uit vijf á zes ambtenaren, die elke maandag in hun lunchpauze bijeenkomen op de kamer van Verhoef. Daar omheen beweegt zich nog een kring van zo'n 15 mensen - 'van beleidsondersteunende functies tot directieniveau' - die de voorkeur geven aan af en toe een één-op-één gesprek met iemand van de bidgroep, tijdens de lunch in het personeelsrestaurant. De vaste wekelijkse gebedsbijeenkomst begint meestal met het voorlezen van een stukje uit de bijbel,

waarover de deelnemers kort met elkaar praten. Vervolgens vertelt eenieder wat hem of haar die week in het bijzonder heeft beziggehouden. Verhoef: 'Dat kan een probleem zijn op het werk, een dreigende reorganisatie die voor veel onzekerheid zorgt, een conflict met een collega - van alles. Maar het kan ook om iets in de privé-sfeer gaan: een kind dat moeilijk leert op school, een zieke broer of schoonmoeder... Al die dingen bespreken we en nemen we mee in het gebed, waarmee we de bijeenkomst afsluiten. In dat gebed bidden we ook altijd voor de ministers, de secretaris-generaal, de plaatsvervangend sg, de

**'IN DAT GEBED BIDDEN WE OOK
ALTIJD VOOR DE MINISTERS,
DE SECRETARIS-GENERAAL,
DE PLAATSVERVANGEND SG,
DE DIRECTEUREN-GENERAAL
EN ANDERE HOGERE LEIDING-
GEVENDEN'**

Isabele, beleidsmedewerker bij DGI/AV: 'Mijn belangrijkste motivatie om deel te nemen aan de gebedsbijeenkomsten is dat ik wil werken in een omgeving waarin ik me veilig voel. Mijn relatie met God staat niet los van mijn werk; die is er continu, op elk moment van de dag. Ook op mijn werk sta ik soms voor problemen, die ik zelf niet zo maar kan oplossen. Door te bidden kan ik met al mijn zorgen bij God komen. Het vaste vertrouwen dat Hij zorgt dat het weer goed komt, is de reden waarom ik bid. Een voorbeeld? Ik werk voor minister Verdonk en heb namens Justitie veel contact met de VON, Vluchtelingen Organisaties Nederland. Dat bracht me in een lastige situatie, toen de minister problemen kreeg met de voorzitter van de VON, Jan Pronk, vanwege zijn uitspraken over het terugkeerbeleid. Ik ben gaan bidden voor een oplossing en zie: Pronk werd benoemd tot VN-gezant voor Sudan. Toeval? Ik denk het niet. Ik hoop dat de gebedsbijeenkomsten meer mensen zullen trekken, maar ik verwacht het eerlijk gezegd niet. Het is niet populair om er op je werk openlijk voor uit te komen dat je gelooft. Als ik met collega's praat die het moeilijk hebben en ik stel voor om samen te bidden, zie je ze vaak terugdeinzen: nee, liever niet. Veel mensen zijn er nog niet aan toe.'

directeuren-generaal en andere hogere leidinggevendenden. Dat zijn mensen die vaak moeilijke besluiten moeten nemen. Wij vragen aan God om hen wijsheid te geven, opdat ze de juiste beslissing kunnen nemen.'

Prettig De vraag rijst of God, althans zoals Hij overkomt in de beeldvorming, al niet 'van nature' geneigd zou zijn om Justitie - tenslotte de hoeder van de rechtstaat - een steuntje in de rug te geven in haar strijd tegen de 'boze elementen' in de samenleving. Waarom zou Hij dit laten afhangen van het al dan niet bidden van een klein groepje ambtenaren? 'Ik denk dat je gelijk hebt', formuleert Verhoef bedachtzaam. 'Uiteindelijk regelt God het zelf. Het is niet aan ons om Hem te sturen; dat zou de omgekeerde wereld zijn. Aan de andere kant weten we dat God het prettig vindt om contact te hebben met de mensen. Vergelijk het maar een beetje met je partner thuis: je weet heel goed dat je van elkaar houdt. Toch vind je het allebei fijn als de ander dat van tijd tot tijd weer eens expliciet zegt of laat merken.'

Homohuwelijk Justitie is echter ook het ministerie dat verantwoordelijk is voor wetgeving op terreinen die voor christenen nogal gevoelig (kunnen) liggen, zoals abortus, euthanasie en het homohuwelijk.

Stel, er moet een belangrijke beslissing op één van deze beleidsterreinen worden genomen, wat vragen christenambtenaren dan aan God? 'Het is niet onze intentie om te proberen het beleid inhoudelijk te beïnvloeden', benadrukt Verhoef. 'Ik zou God vragen: Heer, wat moet ik hiermee? Ik zie dat aan deze kwestie aspecten zitten die niet overeenstemmen met de bijbel. Geef de mensen die over deze moeilijke zaak moeten oordelen de wijsheid om de juiste beslissing te nemen.'

Effectief In een tijd waarin ook bij de overheid de vraag naar 'bewezen effectiviteit' van beleid steeds nadrukkelijker wordt gesteld, lijkt de vraag gerechtvaardigd of er enige indicatie is dat het ambtelijk bidden ook echt werkt. 'Jazeker', roept Verhoef. 'Onlangs constateerden we in het gebedsgroepje dat het nog niet echt storm liep. We besloten God te vragen: Heer, wij weten het niet goed. Hoe moeten we nu verder? We waren nog niet klaar met ons gebed, of de telefoon ging: Vox Justitiae. Of we wilden meewerken aan een artikel over het lunchpauzegebed.'

Het lunchpauzegebed op het Justitie-departement vindt elke maandag plaats tussen 12.30 en 13.00 uur op kamer L 203.

WAAROM ZOU HIJ DIT LATEN AFHANGEN VAN HET AL DAN NIET BIDDEN VAN EEN KLEIN GROEPJE AMBTENAREN?

Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Maarten Verhoef, telefoon: 070-370 4584 (ma t/m do, 8.00-13.00 uur), mail: m.g.verhoef@minjus.nl Ook kunt u kijken op www.rijksgebed.nl, een site met informatie over bidden bij alle ministeries.

Marijke, werkvoorbereider bij bedrijfsbureau DBOB: 'Onze afdeling heeft een onzekere periode achter de rug door een reorganisatie. Mensen waren bang voor hun baan. In de bijbel staat echter: maak je niet druk, maar breng al je zorgen via je gebeden bij de Heer en er zal vrede komen in je hart. Die passage, Filippienzen 4:4-7, betekent echt heel veel voor mij. Als ik bid, geeft me dat vertrouwen dat Hij je helpt om een oplossing te vinden. Het is niet altijd het antwoord dat je had gehoopt of verwacht, maar keer op keer blijkt dat het goed komt, als je Zijn ingeving volgt. Bij die reorganisatie was een extern adviseur betrokken, die veel kritiek had op mijn functioneren. Ik was daar erg van onder de indruk. 's Avonds dacht ik: hoe moet dat nu verder? Ik kan niet meer terug naar Justitie, want ik kan met deze man niet verder werken. Ik heb gevraagd: Heer, wilt U het hart van deze man aanraken? De volgende ochtend ben ik toch naar mijn werk gegaan. Wat bleek? Die man stond me al op te wachten bij mijn bureau en bood me zijn excuses aan! Het is niet alleen een gevoel dat God met je is; voor mij is het een zekerheid. De zekerheid dat je er niet alleen voor staat, maar dat Hij Zijn oog op je heeft, is het fundament voor elke christen. Ooit, toen ik het een keer heel moeilijk had, heb ik gevraagd: Heer, wilt U alstublieft de sturing van mijn leven overnemen. Dat was een grote stap. Soms heb ik nog wel eens het gevoel dat we vlak langs een diepe afgrond rijden, of met een lekke band midden in de woestijn staan. Maar als je met de Heer op reis gaat, weet je één ding zeker: dat je behouden aankomt in Zijn koninkrijk.'

(Op hun eigen verzoek worden beide collega's enkel met hun voornaam aangeduid)